

Kerk is strohalm van hoop in Venezuela

Priester-in-zending Peter Gijs uit Mol biedt noodhulp in zijn parochie Valle de la Pascua

- ▶ Pater Gijs bouwt nieuwe kerk
- ▶ Hij tracht de nood van parochianen te lenigen
- ▶ Evangelie geeft hoop en kracht

Ilse VAN HALST

„Mijn mensen hebben honger. In lange rijen schuiven ze aan om brood of een gasfles te kopen. Het schoolverzuim in het basisonderwijs steeg met 45 procent. Sinds 19 april zijn er dagelijks protestacties. Vredevolle manifestaties worden hard aangepakt. In april en mei vielen tijdens betogingen tachtig doden, vooral universiteitsstudenten. Vele jongeren en zelfs hele families emigreren.” Tot zover het ooggetuigenverslag van Peter Gijs vanuit Venezuela in Zuid-Amerika, dat kreunt onder een ongekende economische, sociale, humanitaire en politieke crisis.

„In mijn preken verdedig ik de democratie”

Naast zijn pastorale werk van verkondiging, diaconie en liturgie, legt Peter Gijs zich in zijn parochie noodgedwongen toe op noodhulp. „Sinds 4 maart bereiden we elke zaterdag een warme maaltijd voor wie onder het bestaansminimum leeft. De eerste zaterdag schoven twintig mensen aan tafel, in juni waren het er zestig en de groep groeit elke week aan. Bij hen veel moeders met ondervoede kinderen en alleenstaande ouderlingen”, vertelt hij. „Eén keer wekelijks brengen we ook een middagmaal naar de gevangenis. Honderdtachtig mannen, voornamelijk jongeren, zitten er opgesloten in een hok van tien vierkante meter, zonder toilet. Sommigen wachten al maandenlang op een proces. In onze parochie functioneert ook een apotheek die gratis geneesmiddelen ter beschikking stelt.”

Peter Gijs was amper twee jaar onderpastoor in Kontich bij Antwerpen, toen hij in 1983 naar Venezuela vertrok als zogenoem-

de priester-in-zending. Elf jaar lang was hij pastoor in een landbouwdorp Chaguaramas. Toen 25 jaar geleden het bisdom Valle de la Pascua werd opgericht, in het midden van Venezuela, werd hij pastoor van de parochie van de kathedraal. De parochie telt 120.000 inwoners, zowel mensen uit de middenklasse als een grote groep armen.

„In die arme wijk startte ik in 2014 met de bouw van een nieuwe kerk, want geloof neemt een belangrijke plaats in in het leven van de Venezolaan”, zegt Gijs. „De armen vertrouwen op Gods voorzienigheid.” De kerk heeft al een dak, maar nog geen deuren. „Voorlopig liggen de werken stil door de hyperinflatie – tot zeventienhonderd procent – en het tekort aan materialen, maar dat is het minst van mijn zorgen.”

„Bij mijn mensen beluister ik veel onmacht, ongeduld, wanhoop en verdriet, maar ook woede”, legt hij uit. „Gewezen president Chávez en zijn opvolger Maduro hanteren al twintig jaar lang een conflictmodel met agressief discours. Dat hakt in op de geest van het volk. Het evangelie brengt een positief en hoopvol discours. De Kerk verdeelt niet, maar verbindt. In onze parochie zijn we geen tegenstanders, maar broeders en zusters. De Schrift geeft ons moed en hoop. In het exodusverhaal herkennen we onze geschiedenis. Ook wij hopen de tocht uit de onderdrukking naar vrijheid te maken. In mijn preken verdedig ik als priester, vanuit het evangelie en de sociale leer van de Kerk, de democratie als politiek stelsel dat het best de waardigheid, de rechten en plichten van de mens verdedigt.”

President Maduro manipuleerde de recente verkiezingen en probeert een nieuwe grondwet door te drukken. „Dan wordt alle macht geconcentreerd bij de president en zijn regering. Dan is de dictatuur compleet”, vreest Peter Gijs.

En de toekomst? Dit jaar wordt Gijs 66, maar aan rusten denkt hij niet. „Er is hier nog zo veel werk! Ik ben vergroeid met mijn parochie, de mensen, de cultuur. Ik laat me in vertrouwen leiden door God.”

Martijn en Klaas Remmen bewonderen het vakmanschap van oude meesters. © Patrick Verstuyft

Tweeling met een passie

Broers REMMEN maken erezaak van conservatie en restauratie

Patrick VERSTUYFT

Negenentwintig zijn ze net geworden. Veel tijd om te vieren hadden de tweelingbroers Klaas en Martijn Remmen niet, want ze zijn volledig in de greep van hun werk: conservatie en restauratie. Sinds ze vijf jaar geleden in de Wolkammerij in Hoboken met hun bedrijfje zijn gestart, zitten ze op een sneltrein die hen in een rotvaart naar nieuwe uitdagingen in kerken, musea of stadhuisen brengt.

Klaas houdt van metaal, Martijn van hout. ‘Houden van’ is een flauwe omschrijving, want hun atelier zowel als hun huis in Berchem barst van de passie. „Metaal en hout gaan nochtans niet samen in dezelfde ruimte, vanwege het stof”, zegt Klaas Remmen. „Daarom hebben we elk ons atelier. Martijn zit hier aan de overkant van de gang.”

In die gang staan motorfietsen gestapeld, als relieken uit hun jongentijd in Baarle-Hertog. „Van kindsbeen af zijn we met ons handen bezig geweest”, zegt Martijn Remmen. „Knutselen, kampen bouwen in het bos – die waren zo groot dat ze er waarschijnlijk nog staan – speelgoed maken, sleutelen aan fietsen en brommers.”

Die handvaardigheid hebben ze volgens hem niet van hun ouders, allebei huisartsen. Hoewel. Vader schildert en tekent, moeder is graag in de weer met keramiek. „Ze zijn dus wel hobbymatig met hun handen bezig.” Toch verklapt de stamboom van de familie Remmen dat de appel niet ver van de boom viel: een overgrootvader maakte in de negentiende eeuw de lambriseringen en de biechtstoel van de kerk in Tilburg en in de zestiende eeuw zijn er sporen van vermaarde klokkenbouwers in de familie.

Klaas en Martijn Remmen gingen samen op school. Een keer, na twee jaar jezuïetencollege, scheidden even hun wegen, toen er voor Klaas geen plaats meer was in de steinerschool in Lier en hij moest uitwijken naar Berchem. „In die periode hadden we

iets ‘minder’ contact, ook omdat Klaas een opleiding smid in avondschoon ging volgen en ik een opleiding meubelmaker.” Na de steinervorming volgden beiden de hogeschoolopleiding conservatie en restauratie in Antwerpen. Klaas koos consequent voor metaal, Martijn voor hout.

De tweelingbroers waren zodanig gepassioneerd door het werk van de vroegere meesters, dat ze meteen op eigen benen gingen staan. „Ergens in de leer gaan, paste niet in ons traject”, vertelt Martijn. „Dat is in ons vak in Vlaanderen ook niet echt gebruikelijk, in tegenstelling tot de traditie in Frankrijk en Duitsland, waar een leerling van meester tot meester gaat om zelf meester te worden.”

De broers staan met een voet in de theorie – ze doen materialenonderzoek en studieopdrachten – en met een voet in de praktijk – ze voeren zelf het maatwerk uit. „Het gaat dubbel zo hard omdat we altijd samen zijn en onze expertises complementair zijn. We steken elkaar aan”, lacht Martijn Remmen.

Hun eerbied voor het werk en het erfgoed van de vroegere meesters is groot. „Hun vakmanschap is onwaarschijnlijk”, klinkt het. „Wij proberen inzicht te krijgen in de traditionele en duurzame technieken en materialen. Als we iets niet kunnen uitvoeren zoals het hoort, doen we het liever niet. Maar als het kan,” verzekert Klaas Remmen, „dan maken we er een erezaak van.”

Advertentie

Nergens zo goed als thuis

Ontvang uw gratis informatiepakket

Makkelijk en veilig de trap op met een thyssenkrupp traplift

Bel gratis

0800 26 427

www.tk-traplift.be

- Duitse degelijkheid en 60 jaar ervaring van de marktleider
- Een traplift op maat, met installatie aan muur- of leuningzijde
- Adviseurs en installateurs uit uw buurt, met een Service 24/7

Wil u de voordelen van de lift zelf uitproberen? We organiseren graag een 'testrit' bij een klant in uw buurt.

engineering.tomorrow.together.

thyssenkrupp

Op zaterdag kookt Peter Gijs een 'solidaire ketel' voor de meest behoeftigen in zijn parochie. © Parochie Valle de la Pascua